

գուրկը՝ մինչեւ ի բարձունքն խալիֆայութեան և ի տիրապետութիւն Սալահատտին սուլդանի (1174), այս նոր վզըրկարանի մէջ բնակեցան. նոյն ինքն Սալահատտին այլ և իր առաջին չորս յաջորդը՝ մինչեւ ի շինութիւն նոր արքունեաց. և այսոր համար վզըրկատունն այլ այն ատեն (1174—228) կոչուեցաւ Տար ևս Սուրդանիյէ. յետոյ Շահնշահի շրեղ շէնքն այլ իր հօր շինածին պէս՝ Դեսպանաց բնակարան կարգեցաւ, մինչեւ ի վերջ ԺԳ դարու. անկէ վերջը այլեւայլ իշխանազունք և պաշտօնեայք գնելով այդ ընդարձակ ապարանքը՝ իրենց ճաշակին համեմատ ձեւացուցին, մասն մասն քակեցին, նոր շէնքեր կանգնեցին. բայց մինչեւ ի ԺԵ դար այլ կ'երեւէին հին շէնքին մասեր. գուցէ դեռ շոշորդ մ'այլ նշմարուի:

Հիմակուան տեղագրութեամբ՝ այդ վզըրկարանին արեւմտեան կողմն է Պապ էն-Նասր փողոցն. արեւելեան և հարաւային կողմն՝ Մապիյատա փողոցն. հիւսիսայինն՝ Ճուվվանիյէ: Շահնշահի դաստակերտն բոլոր քարաշէն էր և լաւ յղկած, այլեւայլ զստիկոններ և յարկեր բաժնուած. բազմաթիւ սրահներ և սենեակներ, պարտէզներ, բուրաստաններ, աւազաններ, և այլն, որոց ամենուն ջուր հասցընելու համար՝